

CLARA, Josep. *Santiago Sobrequés i Vidal. La història al servei d'un país.* Barcelona: Editorial Base, 2011. 430 pàgs. [15,5 X 23,5]

Amb aquesta biografia sobre l'historiador Santiago Sobrequés, Josep Clara pretén rescatar la figura d'un dels investigadors i divulgadors més rellevants dins la historiografia catalana, i d'acord amb les paraules de l'escriptor Joan Guillaumet, juntament amb Vicens Vives i Joan Reglà, integrant d'un "triumvirat malauradament desaparegut, però memorable i present en tots nosaltres, la tasca del qual ha deixat fortament impresa una fita important en la cultura històrica del nostre país". L'autor del llibre, que no va conèixer personalment Vicens Vives però va ser alumne de Joan Reglà i de Santiago Sobrequés, considera que l'aportació cabdal d'aquests historiadors va ser la seva concepció de la història com una disciplina "que no estudiava qualsevol cosa del passat, que no era un simple enfilall de dates i dades, sinó un producte més acabat que tractava dels homes i es formulava preguntes, que comparava i analitzava, que interrelacionava i cercava explicacions racionals". De tots tres, Clara reconeix que va ser Sobrequés qui "va tenir una influència notòria i definitiva perquè jo em dedicés a les coses que m'abellen, que són les que també el seduïen a ell". D'aquesta influència, que porta a Clara a considerar-se un dels seus deixebles, neix també la motivació per realitzar aquest treball biogràfic sobre el seu mestre. Un treball biogràfic que combina la trajectòria personal de Santiago Sobrequés amb la seva producció bibliogràfica, d'acord amb la premissa que "per conèixer l'obra d'un autor, s'ha de conèixer prèviament l'historiador".

El material treballat, a més de les publicacions historiogràfiques, inclou l'estudi de la seva correspondència publicada pel seu fill Jaume, el repàs dels seus escrits a revistes i diaris, i documentació dels arxius gironins i del arxiu familiar facilitada pel mateix Jaume, sense oblidar les referències als records personals del autor.

El propi Clara reconeix les dificultats que poden sorgir a l'hora d'estudiar la biografia d'un personatge proper o familiar; dificultats que poden condicionar els fonaments de recerca objectiva que han de ser-hi presents en tot treball històric, però d'acord amb les seves paraules la "simpatia i exigència d'objectivitat no han de ser dos termes antitètics, i que els sentiments preconcebuts sempre han de ser matisats per la raó, el distanciament i l'esforç de comprensió, en el benentès que comprendre no sempre vulgui dir compartir".

IHE

(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Con esta biografía sobre el historiador Santiago Sobrequès, Josep Clara pretende rescatar la figura de uno de los investigadores y divulgadores más relevantes dentro de la historiografía catalana, y de acuerdo con las palabras del escritor Joan Guillaumet, junto con Vicens Vives y Joan Reglà, integrante de un *“triumvirat malauradament desaparegut, però memorable i present en tots nosaltres, la tasca del qual ha deixat fortament impresa una fita important en la cultura històrica del nostre país”*. El autor del libro, que no conoció personalmente a Vicens Vives pero fue alumno de Joan Reglà y de Santiago Sobrequès, considera que la aportación clave de estos historiadores fue su concepción de la historia como una disciplina *“que no estudiava qualsevol cosa del passat, que no era un simple enfilall de dates i dades, sinó un producte més acabat que tractava dels homes i es formulava preguntes, que comparava i analitzava, que interrelacionava i cercava explicacions racionals”*. De los tres, Clara reconoce que fue Sobrequès quién *“va tenir una influència notòria i definitiva perquè jo em dediqué a les coses que m’abellen, que són les que també el seduïen a ell”*. De esta influencia, que lleva a Clara a considerarse uno de sus discípulos, nace también la motivación para realizar este trabajo biográfico sobre su maestro. Un trabajo biográfico que combina la trayectoria personal de Santiago Sobrequès con su producción bibliográfica, de acuerdo con la premisa que *“per conèixer l’obra d’un autor, s’ha de conèixer prèviament l’historiador”*.

El material trabajado, además de las publicaciones historiográficas, incluye el estudio de su correspondencia publicada por su hijo Jaume, el repaso de sus escritos en revistas y diarios, y documentación de los archivos gerundenses y del archivo familiar facilitada por el mismo Jaume, sin olvidar las referencias a los recuerdos personales del autor.

El propio Clara reconoce las dificultades que pueden surgir a la hora de estudiar la biografía de un personaje cercano o familiar; dificultades que pueden condicionar los fundamentos de investigación objetiva que deben estar presentes en todo trabajo histórico, pero de acuerdo con sus palabras la *“simpatia i exigència d’objectivitat no han de ser dos termes antitètics, i que els sentiments preconcebuts sempre han de ser matisats per la raó, el distanciament i l’esforç de comprensió, en el benentès que comprendre no sempre vulgui dir compartir”*.

IHE

(Secretaria de la revista)